

Vrátil pak sklenici dívce a pravil:

„Děkuji ti, děvče! I když vaše voda není na pohled příjemná a čistá, přece mi chutnala. Dala bys teď napít i mému koni?“

„S radostí pane!“ přikývla dívka a zase hbitě odběhla. Za chvíli byla zpátky, přinesla dřevěné vědro a zvedla je ke koňské hlavě. Unavené zvíře začalo dychtivě pít a král se díval, jak jeho milému koni chutná. A tu si s překvapením všiml divné věci. Zatímco on sám musel pít nevzhledný kalný nápoj, voda, kterou dívka přinesla koni, byla podivuhodně čistá.

Dobrý král se rozhněval:

„Co to má znamenat?“ zvolal. „Mého koně napájíš dobrou pramenitou vodou a pro mne jsi neměla nic než jakési odporné kalisko? Je snad u tebe zvíře víc než člověk?“

Dívka se králova hněvu ani trochu nepolekala. Podívala se na něho svými krásnými očima a řekla:

„V žádném případě, pane! Člověk je u mne stokrát víc než zvíře, ale právě proto jsem ti podala kalnou vodu a jemu čistou. Viděla jsem, jak velkou máš žízeň. Bála jsem se, že vypiješ jedním lokem všechno, co ti dám, a že ti takový náhlý doušek uškodí na zdraví. Kdybys ve vodě neviděl hlínu, polykal bys ji ve větším spěchu. Nebyla to však hlína, ale koření, které není ani odporné, ani nezdravé. Za okamžik můžu i tobě podat tolik čisté vody, kolik si budeš přát!“

Král se podivil, jak je venkovská dívka bystrá, poděkoval jí, a když se vrátil do svého paláce, nezapomněl na ni. Poslal k ní dvořany, aby jí odevzdali bohaté dary za to, že tak pečovala o zdraví neznámého člověka.

A teprve tenkrát se dívka dozvěděla, že hostila samotného krále, jehož život byl drahý všem dobrým lidem v zemi.

Oheň, voda, pravda a lež

(ETIOPIE)

Pravda, Lež, Oheň a Voda žili společně. Jednoho dne si vyšli na lov a našli velké stádo dobytka. Dohodli se, že se o svoji kořist rozdělí rovným dílem. Ale Lež se s tím nechtěla spokojit a chtěla dostat víc než ostatní. Proto vymyslela mazaný plán, jak toho dosáhnout.

Nejprve šla potají k Vodě a řekla:

„Ty jsi přece silnější než Oheň. Měla bys dostat víc. Běž a znič ho, ty to dokážeš. Když to uděláš, připadne nám i jeho díl.“

Voda Lži uvěřila. Vrhla se na Oheň a celý ho zničila.

Potom šla Lež k Pravdě.

„Oheň je mrtvý. Voda ho zabila, proto by měla být potrestaná. Nezaslouží si žádnou kořist. Pojď, dobytek si odvedeme do hor samy bez ní.“

Proto už jen Pravda a Lež hnaly dobytek do hor. Voda to uviděla a chtěla se k nim připojit. Ale za chvíli poznala, že vzhůru do kopce téci neumí. A tak jí Pravda a Lež unikly.

Po nějakém čase si našly místo k odpočinku. V tu chvíli se Lež obrátila k Pravdě a pověděla jí:

„Poslyš, ty bláhová, já jsem silná a ty slabá a musíš mě ve všem poslouchat. Rozhodla jsem, že veškerý dobytek bude můj.“

Pravda však nesouhlasila:

„To tedy ne, nejsem slabší než ty. Naopak já jsem silnější a ty mě musíš poslouchat.“ A postavila se proti Lži a začala s ní bojovat. Zá-